

Orb: Jorden har ligesaa vel Belliggenhedsværdi som Bygninger. Det er neppe blot Afbenyttelsen af Jorden, der giver Værdien, dette er kun den ene Factor, som i Almindelighed kan sættes lige med Gjenstandsværdien. Man kan end paavise Jorder, som have en saa uheldig Belliggenhed, at de kun have denne ene Værdi, maa det paa den anden Side indrømmes, at den anden Factor, Belliggenhedsværdien, i Reglen er tilføede. Om Eieren end benytter sin Mark paa bedste Maade, er derved alene ikke dens Værdi i Handel og Wandel bestemt. Naar denne Mark sælges som Mark, vil Salgsprisen afhænge af, om Marken er beqvem til andet og fordeeligere Brug end Dyrkning eller Græsning. Belliggenhedsværdi vil saaledes træde frem, om endog denne Værdi inden Salget ikke stod klar. Det er disse Betragtninger, som hos Udvalget have fremkaldt den bestemte Mening, at det Princip ikke er holdbart, som Udvalgets § 3 opstiller for ubebygget Grund, at nemlig disses Værdi er afhængig af den Indtægt, Jorden kan afgive ved sin Benyttelse. Det erkjendes, at Leieindtægten af Jorden kan stundom være en god Betænder til at udfinde Jordens Værdi, men det vil føre til et urigtigt Resultat at opstille Leieindtægten som den egentlige Værdimaaler. Skjøndt Udvalget derfor ikke antager, at Værdiansættelserne i § 3 kunne forsvares fra Principets Standpunkt, har man dog af Hensyn til de mange Forhandlinger, som denne Sag har foranlediget i Communalbestyrelsen, og for at muligen Lovudvalgets Fremme ikke skulde standses ved at opstille et andet Princip end det i Lovudvalget vedtagne, ansæet det tilstrækkeligt at udhæve dette her og ved en Forandring af Ordene i Paragraphen at angive, at Værdiansættelserne i § 3 ere midlertidige, indtil Skattebæsis i Hovedstaden bliver omreguleret. Der var saamegen mere Anledning til at fremsætte disse Betragtninger, som vægtige Stemmer have under Forhandlingerne i Communalbestyrelsen udtalt sig for, at Omregulering af Skatten i Byen foretages efter de i dette Lovudvalg udtalte Principer og den Maade, hvorpaa de ere gennemførte.

Med Hensyn til de enkelte Paragrapher skal Udvalget bemærke Følgende:

ad § 3.

1) Efter det ovenfor Udviklede anseer Udvalget ikke den i Paragraphens første Punktum angivne Regel for correct og formener, at den fastsatte Fremgangsmaade kun bør være midlertidig. Sætningen antages desuden ikke nødvendig, fordi dens Anvendelse er kommen til Udførelse i den følgende Deel af Paragraphen. Hele første og Begyndelsen af andet Punktum indtil Ordet „som“ foreslaaes at udgaae og istedet derfor at sætte:

„Saalænge Grundtækten i Kjøbenhavn indenfor Boldene ikke er bleven omreguleret i Forhold til Eiendommens Værdi i Handel og Wandel, inddeles de udenbys ubebyggede Grunde i 3 Klasser,“

2) De to sidste Sætninger i § 3 antages foranledigede af Hensynet til Statteberegningen, for at undgaae Nødvendigheden af, at de nævnte Pladser opmaales særskilt. Som Bestatnings-Gjenstand er deres Værdi ikke af Betydning, og det vil stundom være vanskeligt at bestemme Grændsen imellem en Plads og en Mark. Ordene „som benyttes til industrielt Brug“ formenes at drage Spørgsmaalet frem, om Indtægten af denne Benyttelse bør beskattes igjennem Grundtækten eller igjennem Næringsstat. Udvalget foreslaaer derfor følgende Redaction:

„Gaardspladser og aabne Pladser henregnes enten til første Klasse eller, forsaavidt de grændse til en anden ubebygget Grund, til samme Klasse, hvortil denne Grund ansættes.“

ad § 5.

Idet man har opfattet Paragraphens Hensigt at være, at den bebyggede Grund kun beskattes, hvis Salgsprisen overstiger Forstærkingsværdien, og idet man har formeent, at Affattelsen er mindre tydelig paa Grund af den opstillede Forskel imellem Bygningsværdi og Bygningernes virkelige Værdi, er den nedenstaaende Forandring foreslaaet, hvorved det tillige er antaget, at Forhøielsen af Grændsen (10 pCt.) er en Forandring i Skattebæsis, som henhører under Lovgivningsmagten. Ordene „for visse Strækninger“ foreslaaes tilføiede for Tydeligheds Skyld. Den sidste Sætning i